

K úsměvu svoje ústa přinutíš
A ještě dlouho v zádech zní z bran volání

Sálavý vzduch je přímo k zalknutí
A přitom vůbec žádný stín tě nechrání

Brzy svým tepem náskok získáváš
Za každý metr platíš stále dráž
Moc dráž

Závaží vteřin tě už ohýbá
A přesto výhni dráhy sám teď° běžíš dál
Kde mají tvoje nohy sílu brát
Už vidět bílý nápis cíl sis párkrát přál

Cestu svou zrakem dávno nevnímáš
Jako stroj pádíš vpřed, co z toho máš
Kdy vzdáš

Závěr jsou chvíle plné bolesti
A její náruč stále víc tě spoutává
Závod prý často končí neštěstím
Už jenom kousek víry dál ti zůstává

Jako v snách běžíš metry poslední
Z bariér vstříc ti silný jásot zní
Ať zní